

La cultura com a infraestructura de salut

Published by [Interacció](#) [1] on 28/09/2017 - 11:29 | Last modification: 06/08/2026 - 14:32

Aquest informe és un dels textos fundacionals del moviment internacional *arts and health*. Publicat pel *All-Party Parliamentary Group on Arts, Health and Wellbeing* del Parlament britànic, arriba en un moment en què els sistemes sanitaris occidentals afronten reptes estructurals com l'envelliment, les malalties cròniques, la salut mental, la soledat i la sostenibilitat econòmica. La seva aportació no consisteix únicament a reunir evidències sobre els beneficis de les pràctiques artístiques, sinó a proposar un canvi de paradigma: la cultura deixa de ser considerada un complement del sistema sanitari per passar a formar part de les condicions que produeixen salut.

L'informe defensa que les arts contribueixen a mantenir la salut, afavoreixen la recuperació després de la malaltia i milloren la qualitat de vida al llarg de tot el cicle vital. Aquest plantejament es recolza en una extensa revisió de la recerca científica, en nombrosos casos pràctics i en les aportacions de professionals de la salut, responsables polítics, investigadors i agents culturals. Els autors sintetitzen aquesta evidència en tres grans idees: les arts ajuden a mantenir-nos sans, contribueixen a afrontar alguns dels principals reptes dels sistemes de salut i poden reduir costos en l'assistència sanitària i social.

Tanmateix, el document evita presentar les arts com una medicina alternativa. El seu argument és més profund. La salut no depèn exclusivament dels tractaments clínics, sinó també dels determinants socials que configuren la vida quotidiana: les relacions socials, l'entorn, les oportunitats de participació, el sentit de pertinença o la capacitat d'expressió. En aquest marc, la participació cultural apareix com un factor que reforça aquests determinants i contribueix a generar benestar físic, mental i comunitari. La cultura passa així de ser una activitat recreativa a formar part de les polítiques de prevenció i promoció de la salut.

?Creative Health defensa que les pràctiques artístiques no són un complement assistencial, sinó un recurs que contribueix a la salut, el benestar i la cohesió comunitària.

Una altra aportació rellevant és que el text organitza aquesta relació al llarg de totes les etapes de la vida. Examina el paper de les arts durant l'embaràs, la infància, l'educació, l'edat adulta, el treball, l'envelliment, les demències i les cures al final de la vida. També dedica capítols específics als entorns físics, els hospitals, les biblioteques, els museus, la prescripció social (*arts on prescription*) i les comunitats amigables amb les persones grans. Aquesta amplitud mostra que la qüestió no és crear programes puntuals, sinó incorporar la dimensió cultural dins de les polítiques públiques de salut.

L'informe identifica igualment els obstacles que expliquen per què aquest potencial encara no s'ha traduït en polítiques estables. Entre aquests destaquen una cultura mèdica molt orientada cap als tractaments biomèdics, les dificultats metodològiques per avaluar els efectes de les pràctiques artístiques amb els estàndards habituals de la medicina, la fragmentació del finançament i una escassa tradició de col·laboració entre institucions culturals i sanitàries. Els autors sostenen que aquestes barreres són sobretot culturals i organitzatives més que no pas legals.

Des d'aquesta perspectiva, el document formula una proposta institucional clara. Les polítiques de salut haurien d'incorporar sistemàticament la cultura en la planificació, la contractació de serveis, la recerca, la formació dels professionals i el finançament. Això implica reforçar la col·laboració entre administracions públiques, serveis sanitaris, governs locals, equipaments culturals i organitzacions comunitàries. El canvi no consisteix simplement a finançar més projectes artístics, sinó a modificar la manera d'entendre què produeix salut i quins actors participen en aquesta producció.

Vista des d'avui, una part important de les seves propostes ha estat posteriorment assumida per organismes internacionals com l'OMS, que el 2019 va publicar una revisió molt més extensa de les evidències sobre arts i salut. En aquest sentit, Creative Health representa un punt d'inflexió perquè transforma una acumulació d'experiències disperses en una agenda de política pública.

Alhora, el document també reflecteix el llenguatge propi de l'època. El seu principal esforç consisteix a demostrar que la cultura és útil per a la salut. En els anys posteriors, el debat s'ha anat desplaçant cap a una altra qüestió: no només què aporta la cultura als sistemes sanitaris, sinó fins a quin punt participar en la vida cultural constitueix un dret que forma part del benestar i de la qualitat democràtica. Aquesta evolució no invalida l'informe. Permet llegir-lo com el moment en què la cultura va començar a ser considerada una infraestructura essencial per sostenir la salut de les persones i de les comunitats. (n. de l'e., 2026)

Referència

All-Party Parliamentary Group on Arts, Health and Wellbeing. (2017). *Creative Health: The Arts for Health and Wellbeing*. London: APPGAHW.

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Tags: cultura i salut

Tags: valor públic de la cultura

Tags: polítiques culturals

Tags: recerca cultural

Tags: participació cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2017/cultura-infraestructura-salut>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/creative_health_inquiry_report_2017_-_second_edition_3.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7035>